

Ιερομόναχος Γεράσιμος Ιβηροσκητιώτης (1879 - 25 Μαρτίου 1914)

[/ Πεμπτουσία](#)

Ιερομόναχος Γεράσιμος Ιβηροσκητιώτης (1879 - 25 Μαρτίου 1914)

Ο κατά κόσμον Νικόλαος Σάλτης γεννήθηκε στο Βόθρη της νήσου Νάξου το 1879 από ευσεβείς γονείς. Μικρός ορφάνεψε από πατέρα και η χήρα μητέρα του μετοίκησε στη Σύρο με τα παιδιά της. Ο ένας αδελφός του ήταν ο ιερομόναχος Σεραφείμ, που έμεινε στη Σύρο. Στη Νάξο και στη Σύρο ο μικρός Νικόλαος έμαθε τα πρώτα του γράμματα.

Νέος ήλθε στο Άγιον Όρος «την μοναχικήν θαυμάζων πολιτείαν». Προσήλθε στην Ιβηριτική σκήτη του Τιμίου Προδρόμου, όπου, όπως έγραφε ο ίδιος αργότερα στο Προσκυνητάριον του Αγίου Όρους, «οι ασκούμενοι μοναχοί καταγίνονται εις την αγιογραφίαν, καλλιγραφίαν, αρβυλοποιίαν, κατασκευήν μοσχοθυμιάματος και ξύλινων κοχλιαρίων, έξ ών πορίζονται τα προς ζην αναγκαία». Εκεί έκανε δόκιμος στην Καλύβη του Αγίου Παντελεήμονος «αόκνως και μεθ' υπομονής υπηρετών τω γέροντι». Το 1897 εκάρη μοναχός. Το 1899 χειροτονήθηκε διάκονος από τον πρώην Καρπάθου Νείλο († 1917). Στις 27.7.1901 στην εορτή της Καλύβης του Αγίου Παντελεήμονος του Γέροντος Ιλαρίωνος χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον πρώην Νευροκοπίου Νεόφυτο, που ήταν και πρώην Ιβηρίτης. Αναφέρεται πως «μένων εν τη μονή Ιβήρων, προσεκάλεσεν, ολίγω μετά την χειροτονίαν, τον Γεράσιμον, επί συνομιλία, και αίφνης ανέγνω εις αυτόν ευχήν πνευματικού, και πρώτος εις αυτόν αυτός εξωμολογήθη, διότι ο Γεράσιμος Σάλτης πολλής απήλαυεν υπολήψεως και παρά τοίς σκητιώταις και παρά πολλοίς μοναχοίς επ' εγκρατεία και σωφροσύνη, επί ζήλω θρησκευτικώ και ευλαβεία και επί φιλοπονία πολλή».

Σπουδαίοι φιλόλογοι, όπως ο Γ. Λαμπάκης και ο Σ. Λάμπρου, τον θαύμαζαν για την ευχέρειά του να συνθέτει υμνογραφήματα και μάλιστα ιαμβικές ωδές. Συνέθεσε περί τις εβδομήντα ιερές ακολουθίες και περί τα εκατό απολυτίκια. Ο μητροπολίτης πρώην Λεοντουπόλεως Σωφρόνιος Ευστρατιάδης γράφει περί αυτού: «Εποίει ευδοκίμως ακολουθίας και ήν ο μόνος προς όν μετά τον θάνατον του Νήφωνος, Χαρίτωνος και Μεθοδίου κατέφευγον φιλακόλουθοι και φιλέορτοι μοναχοί». Σ' ένα ποίημά του για το Άγιον Όρος γράφει:

«Υπάρχει όρος θαυμαστόν προς λίβα τετραμμένον

των εν Ευρώπη δε ορών περιτεθρυλλημένον.

Τούτο το όρος ο Θεός προ αρκετών αιώνων

εις κατοικίαν μοναχών καθώρισε και μόνον.

Τούτο το όρος η αγνή θεόνυμφος Μαρία

των ευσεβών η πάνσεπτος και ποθεινή Κυρία

παρά Υιού τε και Θεού αυτής ως κληρουχίαν

ητήσατο εις μοναχών μελλόντων σωτηρίαν...».

Στον πρόλογο του ωραίου του Προσκυνητάριου ο καλός, σεμνός και συνετός

ιερομόναχος γράφει: «Και εάν δεν βλέπης σήμερα, φίλε ξένε, θαυματουργούς οσίους εν Αγίω Όρει, μη αμφιβάλλης ότι ευρίσκονται εργάται της αρετής εις τα διάφορα του Όρους ευαγή σκηνώματα, οίτινες δεν δημοσιεύουσι φαρισαϊκώς τας αρετάς αυτών εν μέση αγορά, αλλ' εργάζονται ευαγγελικώς εν τω κρύπτω, απεκδεχόμενοι την εν τω φανερώ απόδοσιν...».

Ανεπαύθη ο μακάριος νέος, από φυματίωση, στις 25.3.1914, εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στην οποία είχε εναποθέσει όλες τις ελπίδες του. Κατά τον διατελέσαντα για ένα διάστημα υποτακτικό του, ιερομόναχο Ευθύμιο († 1965), υπήρξε «ανήρ επί αρετή και μαθήσει εστολισμένος, καλοκάγαθος ιερομόναχος, καταλιπών εις εμέ και εις πάντας τους γνωρίζοντας αυτόν μεγίστην λύπην». Περί αυτού ετοιμάζει εργασία ο οσιολογιώτατος μοναχός Μάξιμος Ιβηρίτης.

Βιβλιογραφία

Γερασίμου Σάλτη ιερομονάχου σκήτης του Προδρόμου, Προσχυνητάριον του Αγίου Όρους Άθω, εκδοθέν δαπάνη Κοσμά μοναχού παπά-Σάββα, εν Καρεαίς Αγίου Όρους 1923. Σωφρονίου Ευστρατιάδου πρ. Λεοντουπόλεως μητροπ., Κατάλογος των Κωδίκων της Καλύβης Ιωσαφαίων, Παρίσι 1930, σ. 90. Σωτηρίου Σχοινά, Η βιογραφία του ιερομονάχου Ευθυμίου Γέροντος του Κουτλουμουσιανού Κελλίου ο Εσταυρωμένος, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 158-160/1949, σσ. 245-248.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α΄-1901-1955, § Ιερομόναχος Γεράσιμος Ιβηροσκητιώτης (1879-1914), σελ. 113-115, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.